

การอภิปรายผลของการทบทวนและวิจัย

๑. อภิปรายแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนี้ ผู้วิจัยได้พยายามรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร บทความ และสิ่งพิมพ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา นอกจากนี้ยังได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย และผู้ที่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวอีกด้วย จำนวนข้อในแบบสอบถามมี ๕๐ ข้อ ซึ่งไม่มากจนเกินไปสำหรับครู ส่วนเนื้อเรื่องของแบบสอบถามได้แบ่งออกเป็นเรื่องต่างๆรวม ๘ เรื่องด้วยกันดังได้กล่าวไว้ในข้อในบทที่ ๑ และวิธีการตอบแบบสอบถามก็ทำได้ง่ายและสะดวก เพราะมีการแนะนำในการเขียนคำตอบไว้เรียบร้อยแล้ว การเขียนคำตอบยังเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ถึง ๒ คำตอบ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมาก และไม่เห็นด้วยมากที่สุด นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นโดยเสรี จากการสังเกตการตอบแบบสอบถามของครูนั้นแสดงว่าครูมีความเข้าใจในข้อความของแบบสอบถามเป็นอย่างดี

๒. การอภิปรายผลของการทบทวนและวิจัย

๒.๑ ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการสอน

เพศศึกษา

๒.๑.๑ ความคิดเห็นของครูทั้ง ๒ เพศโดยส่วนรวม

จากตารางที่ ๕ ปรากฏผลที่น่าสนใจอยู่หลายอย่างคือ ในจำนวนข้อความในแบบสอบถามมีทั้งหมด ๕๐ ข้อ มีข้อความที่ครูมีความคิดเห็นสนับสนุนโดยเห็นด้วยมากที่สุดคิดตั้งแต่ข้อที่ ๑ ถึง ๔๐ ขึ้นไป มีจำนวน ๔๘ ข้อ จากข้อทดสอบจำนวน ๕๐ ข้อ ซึ่งเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) "ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายบ้าง เป็นมงคลครั้งของคราวครูเห็นด้วยคิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๕.๔๔

- (๒) ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องใช้ภาษาที่สุภาพไม่หยาบโสม หรือทำให้นักเรียน
เห็นเป็นของหยาบคาย ลามก และน่ารังเกียจ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๒๖
- (๓) การเปลี่ยนแปลงในทางเพศทั้งทางค่านร่างกายและจิตใจในขณะที่เข้าวัยรุ่น
นั้นควรจะสอนให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีเสียก่อนที่ปัญหาต่างๆจะเกิดขึ้น
ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๘.๘๖
- (๔) การตอบปัญหาหรือคำถาม เรื่อง เพศของนักเรียนถ้าเกินขอบเขตที่ครูทราบแล้ว
ครูควรแนะนำให้ถามแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๗.๕๐
- (๕) ปิศาจมารคาหรือผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือในเรื่องการสอนเพศศึกษา
ให้แก่ นักเรียน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๗.๕๐
- (๖) ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องเป็นผู้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการสอนเพศศึกษา
ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๗.๓๘
- (๗) ในการประเมินผลโครงการสอนเพศศึกษานั้น โรงเรียนควรจะได้รับฟัง
ความคิดเห็นจากปิศาจมารคาหรือผู้ปกครอง และชุมชนหรือสังคมด้วย ครูเห็นด้วยร้อยละ
๕๗.๓๘
- (๘) การตอบคำถามเรื่องเพศ ครูควรไถ่หาข่าต่างๆสุภาพ ตรงไปตรงมา และ
เป็นกันเองโดยครูสร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีเสรีภาพในการซักถาม ครูเห็นด้วยร้อยละ
๕๗.๕๐
- (๙) ครูผู้สอนเพศศึกษาจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเนื้อหา และวิธีสอน
ในเรื่องนี้พอสมควร ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๘๖
- (๑๐) ควรมีการประชุมครูเพื่ออภิปรายและแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกี่ยวกับการจัดสอน
เพศศึกษาในโรงเรียนตามโอกาสอันควร ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๖๐
- (๑๑) ในโรงเรียนสหศึกษา ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งชายและหญิงมีโอกาส
ทำงานและเล่นร่วมกันอย่างเป็นกิจลักษณะ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๖๐
- (๑๒) ครูควรคำนึงถึงวิธีสอนหรือเทคนิคในการสอนเพศศึกษาให้มากพอๆกับ
เนื้อหาหรือเรื่องราวที่จะสอน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๓๘

(๑๓) โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่างๆ เช่น จิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๐๘

(๑๔) ควรจัดให้มีกิจกรรมก่อนที่โรงเรียนจะจัดโครงการสอนเพศศึกษาอย่างจริงจัง ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๘๖

(๑๕) ควรมีการประชุมเพื่อให้ทุกฝ่ายตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการสอนเพศศึกษาให้แก่ักเรียนก่อนที่จะจัดโครงการสอนเพศศึกษาขึ้น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๘๖

(๑๖) การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลจะช่วยให้ครูเข้าใจความประพฤติของนักเรียนในเรื่องเพศมากขึ้น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๕๕

(๑๗) ครูอาจจะนำรายการจากวิทยุและโทรทัศน์ทั้งภาคสารคดีและภาคบันเทิงมาใช้ในการอธิบายประกอบบทเรียน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๕๕

(๑๘) ครูสอนเพศศึกษาจะต้องไม่ทำให้บรรยากาศของการสอนผิดปรกติไปจากการสอนวิชาอื่นๆ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๖๘

(๑๙) ครูควรให้ความร่วมมือกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านการอบรมเด็กเกี่ยวกับเพศศึกษาที่บ้านด้วย ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๖๘

(๒๐) เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาควร เน้นหนักทั้งทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และสุขภาพจิตของทางด้านสังคม และศีลธรรมให้มากพอๆกัน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๖๘

(๒๑) ควรเปิดช่องคำถามให้นักเรียนเขียนคำถามมาได้ไว้และครูนำคำถามเหล่านั้นมาตอบในชั้นเรียน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๐๖

(๒๒) สถาบันฝึกหัดครูต่างๆควรจัดสอนวิธีสอนเพศศึกษารวมเข้าไปในหลักสูตรการสอนด้วย ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๐๖

(๒๓) เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาควรสอดแทรกชีวิตครอบครัวเข้าไปด้วย ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๕๘

(๒๔) โรงเรียนเป็นสถาบันที่เหมาะสมที่สุดในการสอนเพศศึกษา ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๕๘

(๒๕) ในการสอนเพศศึกษาครูควรให้นักเรียนมีโอกาสอภิปรายกันถึงเรื่องความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๕๘

(๒๖) เนื้อหาเพศศึกษาที่บรรจุในหลักสูตรควรมีลักษณะธรรมชาติ หรือมีลักษณะ
ปกติตามธรรมชาติของเรื่องเพศโดยทั่วไป ครูเห็นควรรอยละ ๕๓.๗๒

(๒๗) ในโรงเรียนสหศึกษาถ้ามีการแสดงละคร ครูควรให้นักเรียนทั้งชายและ
หญิงแสดงไม่ควรให้เพศใดเพศหนึ่งแสดงเท่านั้น ครูเห็นควรรอยละ ๕๓.๓๘

(๒๘) เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้อย่างเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง
ธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ครูเห็นควรรอยละ ๕๓.๒๐

(๒๙) เพื่อให้การสอนเพศศึกษาได้ผลยิ่งขึ้น ควรจะให้ครูที่ทำการสอนเคยได้
มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการสอนและคุมครู ครูเห็นควรรอยละ ๕๓.๒๐

(๓๐) นอกจากการสอนเพศศึกษาในชั้นเรียนแล้ว โรงเรียนควรจัดให้มีครูทั้ง
สองเพศไว้ช่วยแนะแนวนักเรียนด้วย ครูเห็นควรรอยละ ๕๒.๕๔

(๓๑) โรงเรียนควรจัดโครงการสอนเพศศึกษา โดยคำนึงถึงความพร้อมต่าง ๆ
เช่น หลักสูตร ครูผู้สอน นักเรียน อุปกรณ์ และชุมชนหรือสังคมด้วย ครูเห็นควรรอยละ ๕๒.๖๘

(๓๒) การติดตามผลในการสอนเพศศึกษา นับว่าเป็นสิ่งที่ครูสมควรกระทำ
เป็นอย่างยิ่ง ครูเห็นควรรอยละ ๕๒.๑๔

(๓๓) การสอนเพศศึกษาเปรียบเสมือนคาบสองคม คือ อาจจะทำให้ทั้งคุณและโทษ
ครูเห็นควรรอยละ ๕๔.๘๘

(๓๔) เพศศึกษาควรจะได้เริ่มตั้งแต่ที่บ้านแล้ว ครูเห็นควรรอยละ ๕๑.๖๒

(๓๕) ความรู้สึกในเรื่องเพศจะมีอิทธิพลต่อสภาพของจิตใจ ดังนั้น การศึกษา
เรื่องเพศและเรื่องจิตใจจำเป็นจะต้องคำนึงควบคู่กันไป ครูเห็นควรรอยละ ๕๑.๓๖

(๓๖) เพศศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโตที่ดี
ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้อำนาจชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ครูเห็นควรรอยละ ๕๑.๑๐

(๓๗) นักเรียนอาจเรียนรู้เรื่องเพศได้จากหลายทางด้วยกัน เช่น จากบ้าน
โรงเรียน และชุมชนหรือสังคม เป็นต้น ครูเห็นควรรอยละ ๕๑.๑๐

(๓๘) บุคลิกลักษณะของครู เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสอนเพศศึกษา ครูเห็นคว
รอยละ ๕๐.๘๔

(๓๙) การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสหศึกษาไม่ควรแยกเพศนักเรียนออกจาก

บางเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๔๔

บางเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๔๔

(๔๐) ครูไม่ควรรอช้าค้นหาเรื่อง เพศซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของนักเรียนมาเล่าในชั้นเรียนโดยไม่จำเป็น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๔๔

(๔๑) เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาคควร เน้นหนักทางด้านสังคมและศีลธรรมให้มากกว่า ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๕๕

(๔๒) สมาคมผู้ปกครองและครูควรมีส่วนสำคัญในการจัดโครงการการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔.๕๑๕

(๔๓) ครูผู้สอนเพศศึกษาคควรได้รับการอบรมทางด้านการสอนเพศศึกษามาโดยเฉพาะ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๔๐

(๔๔) ครูผู้สอนเพศศึกษาจะเป็นครูชายหรือครูหญิงก็ได้ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๕๒

(๔๕) เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาคควร เน้นหนักทางด้าน กายวิภาค สรีรวิทยา และสุขวิทยาให้มากกว่า ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๐๐

(๔๖) การสอนเพศศึกษาจะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๗๖

(๔๗) เพศศึกษาเป็นเรื่องน่าศึกษา ควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเร้นลับ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๒๒

(๔๘) ควรมีหนังสือแบบเรียนเพศศึกษาในระดับชั้นต่างๆ โดยเฉพาะเพื่อสะดวกในการสอน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๗.๕๖

(๔๙) ครูที่มีประสบการณ์มากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๗.๑๔

(๕๐) ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียนได้แล้ว ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๖.๓๔

(๕๑) เพศศึกษาหมายถึงการศึกษาที่เน้นหนักในเรื่องของกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยของอวัยวะในระบบการสืบพันธุ์ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๔๕.๕๖

- (๕๒) ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในบางวิชา เช่น สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา เป็นต้น ครูเห็นควรร้อยละ ๘๕.๓๔
- (๕๓) ควรเริ่มสอนเพศศึกษาเสียแต่เนิ่น ๆ ย่อมดีกว่าการเริ่มการสอนที่ช้าจนเกินไป ครูเห็นควรร้อยละ ๘๕.๓๔
- (๕๔) เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนควรให้ความรู้แก่นักเรียน ครูเห็นควรร้อยละ ๘๔.๐๔
- (๕๕) ครูไม่ควรมีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายซึ่งเป็นอวัยวะพิเศษของครูหรือของนักเรียนเพื่อไปประกอบการสอนเพศศึกษา ครูเห็นควรร้อยละ ๘๓.๗๖
- (๕๖) ครูควรให้นักเรียนศึกษาจากบทความในหนังสือพิมพ์ วารสาร จดสาร และหนังสือต่าง ๆ ครูเห็นควรร้อยละ ๘๓.๗๖
- (๕๗) ในโรงเรียนหญิง ครูหญิงจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูชาย ครูเห็นควรร้อยละ ๘๐.๑๐
- (๕๘) โรงเรียนควรจะได้จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศต่าง ๆ โดยมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนเพศศึกษากว้าง ครูเห็นควรร้อยละ ๘๐.๑๐
- ต่อไปคือความกึกก้องของครูที่เห็นควรร้อยละ ๗๕.๕๕ ลงมาจนถึงร้อยละ ๕๐.๐๐ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๒๑ ข้อ จากข้อความในแบบสอบถาม ๕๐ ข้อ
- (๑) ครูผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูสุขศึกษา ครูเห็นควรร้อยละ ๗๕.๕๕
- (๒) ในโรงเรียนสหศึกษา ครูชายและครูหญิงจะสอนเพศศึกษาได้ก็พอ ๆ กัน ครูเห็นควรร้อยละ ๗๕.๐๖
- (๓) สื่อมวลชนในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ทำให้ประชาชนมีความกึกก้องเห็นว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหล ตามก และนารังเกียจ ครูเห็นควรร้อยละ ๗๕.๐๖
- (๔) สื่อมวลชนควรมีส่วนช่วยให้ประชาชนเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา ครูเห็นควรร้อยละ ๗๕.๕๖
- (๕) ครูผู้สอนเพศศึกษาที่สมควรแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่เป็นโสเภณี ครูเห็นควรร้อยละ ๗๕.๕๐

(๖) ครูทุกคนในโรงเรียนควรได้มีส่วนร่วมในการสอนเพศศึกษาคอย ครูเห็นด้วย
ร้อยละ ๗๕.๕๐

(๗) โดยทั่วไป บิการมารลาหรือผู้ปกครองสมัยนี้ ไม่ค่อยได้อบรมเด็กเกี่ยวกับ
เรื่องเพศ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๗๕.๕๐

(๘) ในโรงเรียนชาย ครูชายจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูหญิง ครูเห็นด้วยร้อยละ
๗๕.๕๖

(๙) ถ้าได้รับความมือจากทางบ้าน จะทำให้การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
ได้ผลดียิ่งขึ้น ครูเห็นด้วยร้อยละ ๗๕.๐๘

(๑๐) ครูสอนเพศศึกษาคควรมีความรู้เรื่องระบบอวัยวะสืบพันธุ์เป็นอย่างดี จึงจะ
ถือว่าเป็นผู้มีความรู้ทางด้านเพศศึกษาคดี ครูเห็นด้วยร้อยละ ๗๓.๐๘

(๑๑) การจับทเรียนในเรื่องเพศศึกษา ถ้าเป็นไปได้ควรจะแยกไว้สอนใน
โอกาสที่ครูและนักเรียนคุ้นเคยกันดีแล้ว เช่น เหนอกลาง หรือ เหนอปลาย เป็นต้น ครูเห็นด้วย
ร้อยละ ๗๒.๕๒

(๑๒) ควรมีการวัดผลการเรียนการสอนเพศศึกษาเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ
ครูเห็นด้วยร้อยละ ๗๒.๒๒

(๑๓) การสอนเพศศึกษา เป็นเรื่องที่ครูสอนลำบากใจเพราะขัดคอดนบธรรมเนียม
ประเพณีและวัฒนธรรมของไทยเรา ครูเห็นด้วยร้อยละ ๗๐.๖๘

(๑๔) ครูสอนเพศศึกษาคควร เป็นครูวิทยาศาสตร์ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๖๗.๘๐

(๑๕) บิการมารลาหรือผู้ปกครองอาจจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู ครูเห็นด้วย
ร้อยละ ๖๗.๒๘

(๑๖) ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีอายุน้อย ครูเห็นด้วยร้อยละ
๖๓.๘๘

(๑๗) ผู้ที่ประพฤติกผิดในคาบอาชฎากรรทางเพศมักเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรม
เกี่ยวกับเพศศึกษามาก่อน ครูเห็นด้วยร้อยละ ๖๒.๕๖

(๑๘) สถาบันทางศาสนาคควรจะมีส่วนร่วมในการสอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียน
ตามโอกาสอันควร ครูเห็นด้วยร้อยละ ๖๒.๓๐

(๑๕) ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูเห็นด้วยร้อยละ

๕๗.๖๐

(๒๐) ควรเริ่มโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสาธิตก่อน เมื่อใดจนลึกลง
จึงแพร่หลายไปยังโรงเรียนอื่น ๆ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๔.๘๖

(๒๑) โดยทั่วไป โรงเรียนสาธิตย่อมมีโอกาสที่จะจัดสอนเพศศึกษาได้ดีกว่า
โรงเรียนประเภทอื่น ๆ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๑๔

นอกจากนี้แล้ว ครูมีความคิดเห็นในทางที่ไม่เห็นด้วยกับข้อความในแบบสอบถาม
อีก ๑๑ ข้อ ข้อที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือเป็นข้อที่ร้อยละ ๗๔.๐๘ ไปจนถึงข้อที่ร้อยละ ๕๐.๕๒
มีดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้นไป ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ

๗๔.๐๘

(๒) การสอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียนควรสอนเป็นรายบุคคล จะโดยลึกลงกว่า
การสอนทั้งชั้น ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗๑.๗๒

(๓) ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ

๓๔.๕๖

(๔) การสอนเพศศึกษาไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์หลายอย่าง ควรใช้แต่การบรรยาย
ประกอบหนังสือแบบเรียนเท่านั้นก็พอ ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕๘.๖๔

(๕) เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติต่าง ๆ เช่น ความวิตถารหรือลักเพศ
ไม่ควรนำมาสอนในโรงเรียน ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๕๔

(๖) ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ

๕๔.๘๖

(๗) ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยสวดแทรกเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร
ทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรด้วย ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๖๒

(๘) ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยแยกออกมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ครูไม่เห็น
ด้วย ร้อยละ ๕๒.๓๖

(๘) ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๑๐

๕๒.๑๐

(๑๐) ครูสอนเพศศึกษาจะเป็นครูสอนวิชาใดก็ได้ ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๕๒

(๑๑) ครูสอนเพศศึกษาควร เป็นครูสังคมศึกษา ครูไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๕๒

๒.๑.๒ ความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศในเรื่อง ลักษณะ ความหมาย

ความมุ่งหมาย และความสำคัญของเพศศึกษา

จากตารางที่ ๑๐ ที่ได้แสดงไว้ นั้น ปรากฏว่า ครูเห็นด้วยกับข้อความทั้ง ๑๐ ข้อ ดังนี้ คือ

(๑) "เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๓.๒๐ แสดงว่าครูมีความเข้าใจในความมุ่งหมายของเพศศึกษาเป็นอย่างดี

(๒) "ความรู้สึกลึกซึ้งเรื่อง เพศจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาพของจิตใจ ดังนั้น การศึกษาเรื่อง เพศและเรื่องจิตใจจึงจำเป็นต้องดำเนินควบคู่กันไป" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๑.๓๖ ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่าครูมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของเพศศึกษาดี

(๓) "เพศศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโตที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักวางชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๑.๑๐ แสดงว่าครูเข้าใจในความมุ่งหมายของเพศศึกษาเป็นอย่างดี

(๔) "นักเรียนอาจเรียนรู้เรื่องเพศได้จากหลายทางด้วยกัน เช่น จากบ้าน โรงเรียน และชุมนุมชมหรือสังคม เป็นต้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๑.๑๐ แสดงว่าครูยอมรับว่านักเรียนอาจจะได้เรียนรู้เรื่องเพศได้จากหลายๆทางด้วยกัน

(๕) "การสอนเพศศึกษาช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๘.๓๕ แสดงว่าครูเข้าใจความมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับจากการสอนเพศศึกษา

(๖) "เพศศึกษาเป็นเรื่องน่าศึกษา ควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเร้นลับ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๘.๒๒ แสดงว่าครูมีความสนใจและเข้าใจในลักษณะของการสอน

เพศศึกษา

(๑) "ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียนได้แล้ว"
ครูเห็นควยรอยละ ๘๖.๓๘ แสดงว่า ครูยอมรับว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของโรงเรียน
ที่จะจัดสอนเพศศึกษา

(๒) "เพศศึกษาหมายถึงการศึกษาที่เน้นหนักในเรื่องของกายวิภาค สรีรวิทยา
และอนามัยของอวัยวะในระบบสืบพันธุ์" ครูเห็นควยรอยละ ๘๕.๘๖ แสดงให้เห็นว่า ครูไม่ใคร่
เข้าใจในเรื่องความหมายของเพศศึกษาอย่างแท้จริง ดังนั้น จึงควรพยายามเผยแพร่ให้ครูเข้าใจ
ความหมายของเพศศึกษาให้มากกว่านี้ ซึ่งอาจจะเป็นการเขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
วารสารต่าง ๆ ที่ครูมักจะรับอ่านอยู่แล้วก็จะช่วยให้ครูทราบความหมายของเพศศึกษาได้
เป็นอย่างดี

(๓) "เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนควรให้ความรู้แก่นักเรียน" ครูเห็นควยรอยละ
๘๔.๐๘ แสดงว่าครูยอมรับว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูในการที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

(๑๐) "ผู้ที่ประพฤตินิดทางด้านอาชญากรรมทางเพศมักเป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการ
อบรมเกี่ยวกับเพศศึกษามาก่อน" ครูเห็นควยรอยละ ๖๒.๘๖ ซึ่งเรื่องนี้จะมีการ
วิจัยว่า อาชญากรทางเพศมักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการอบรมทางด้านเพศศึกษามาก่อนนั้นจริงหรือไม่
ถ้าเป็นความจริงแล้วก็จะได้มีการวางมาตรการต่าง ๆ รวมทั้งการวางแผนการสอนเพศศึกษา
อย่างจริงจัง เพื่อให้ปัญหาทางด้านนี้ลดลงไปไต่บาง

๒.๑.๓ ความคิดเห็นของครูทั้ง ๒ เพศ โดยส่วนรวมในเรื่องลักษณะและ
เพศของครูผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๑๑ นั้น ครูเห็นควยกับข้อความในแบบสอบถาม ๑๔ ข้อ และ
ไม่เห็นควยกับข้อความในแบบสอบถามอีก ๒ ข้อ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) "ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องใจภาษาที่สุภาพ ไม่หยาบโตน หรือทำให้นักเรียน
เห็นเป็นของหยาบคาย ลามก และน่ารังเกียจ" ครูเห็นควยรอยละ ๘๘.๒๒ ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะว่า คนทั่วไปมักเข้าใจว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโตน ลามก ดังนั้นการสอนจึงควร

ใช้ภาษาให้สุภาพ เพื่อนักเรียนจะได้มีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา

(๒) "ครูผู้สอนเพศศึกษาต้อง เป็นผู้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการสอนเพศศึกษา" ครูเห็นควยรอยละ ๔๗.๓๘ เพราะว่าการสอนวิชาโลกก็ตาม ถ้าครูสอนเห็นคุณค่าและความสำคัญ ของวิชานั้นแล้ว ก็จะทำให้การสอนดำเนินไปโดยลื่นไหล ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

(๓) " ครูผู้สอนเพศศึกษาควรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเนื้อหาและวิธีสอนในเรื่องนี้พอสมควร" ครูเห็นควยรอยละ ๔๖.๘๖ เพราะครูตระหนักดีว่า ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาจะก่อให้เกิดความมั่นใจในการสอนและวิธีสอนก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

(๔) " ครูผู้สอนเพศศึกษาจะคงไม่ทำให้บรรยากาศของการสอนผิดไปจากการเรียนวิชาอื่น ๆ" ครูเห็นควยรอยละ ๔๕.๒๕ เพราะว่าการที่จะทำบรรยากาศในห้องเรียน ให้ผิดปกติก็นอกจากการเรียนวิชาอื่น ๆ แล้ว นักเรียนอาจจะรู้สึกว่า เรื่องนี้เป็นของแปลก ไม่ใช่เรื่องธรรมดา และอาจเกิดทัศนคติที่ไม่ดีขึ้นได้

(๕) "ครูควรให้ความร่วมมือกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านการอบรมเด็กเกี่ยวกับเพศศึกษาที่บ้านควย" ครูเห็นควยรอยละ ๔๕.๒๕ เพราะว่าการเรียนการสอน ครูจะต้องทราบและเข้าใจปัญหาของนักเรียน จึงควรที่จะให้ความร่วมมือกับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เพื่ออบรมเด็กให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งบรรดาครูได้เห็นความสำคัญในเรื่องนี้มาก

(๖) "บุคลิกลักษณะของครู เป็นสิ่งสำคัญมากในการสอนเพศศึกษา" ครูเห็นควย รอยละ ๔๕.๒๕ ถ้ามองไปที่สังคมไทยเรามักจะมีความกึกกั้นไม่ใคร่ถูกต้องของคตเพศศึกษาแล้ว ครูผู้สอนก็ควรมีบุคลิกลักษณะดี

(๗) "ครูผู้สอนเพศศึกษาควรได้รับการอบรมทางด้านการสอนเพศศึกษามาโดย เฉพาะ" ครูเห็นควยรอยละ ๔๕.๘๐ เพราะว่าการอบรมอาจจะช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ และรู้จักเทคนิคการสอนที่กลไกบางอย่างไม่มากนักนอย และในประเทศไทยเราก็ดูไม่เคยจัดการอบรม การสอนในคานนักรวมก่อน จึงทำให้บรรดาครูเห็นความสำคัญในเรื่องนี้มาก

(๘) "ครูผู้สอนเพศศึกษาจะเป็นครูชายหรือครูหญิงก็ได้" ครูเห็นควยรอยละ ๔๕.๕๒ ทั้งนี้ เพราะเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญของคนเรา ซึ่งก็มีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ดังนั้น จึงไม่ควร เป็นเรื่องที่จะจำกัดว่าผู้อบรมสั่งสอนจะเป็นหญิงหรือชาย นอกจากจะสอนเป็น

เพียงบางเรื่องและสำหรับนักเรียนบางกลุ่มโดยเฉพาะ

(๘) "ครูที่ประสบการณ์มากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่ประสบการณ์น้อย" ครูเห็นควรรอยละ ๘๗.๑๘ ซึ่งประสบการณ์นั้นควรจะช่วยให้ครูสอนเพศศึกษาได้ดี แต่ทว่าทดลองขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ภาย เช่น ทัศนคติ หรือ บุคลิกภาพ เป็นต้น

(๑๐) "ในโรงเรียนหญิง ครูหญิงจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูชาย" ครูเห็นควรรอยละ ๘๐.๑๐ อาจจะเป็นเพราะว่า บรรดาครูคิดกันว่า ครูเพศเดียวกันกับนักเรียนจะทำให้ใหม่ความสัมพันธ์กันมากกว่าครูคนละเพศก็เป็นได้

(๑๑) "ครูผู้สอนเพศศึกษาคควร เป็นครูสุขศึกษา" ครูเห็นควรรอยละ ๗๕.๕๘

(๑๒) "ครูผู้สอนเพศศึกษาคควร เป็นครูสังคมศึกษา" ครูไม่เห็นควรรอยละ ๕๐.๕๒ จากข้อความเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ครูมีความคิดเห็นสัมพันธ์กับความคิดที่ว่า เพศศึกษาหมายถึงการศึกษาที่เน้นหนักในเรื่องระบบอวัยวะสืบพันธุ์ เพราะการเรียนวิชาสุขศึกษาและวิชาวิทยาศาสตร์ก็มีการ เรียนเรื่องระบบต่าง ๆ ครูจึงมีความคิดเห็นว่าครูทั้งสองวิชานั้นจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูสังคมศึกษา

(๑๔) "ในโรงเรียนสหศึกษา ครูชายและครูหญิงจะสอนเพศศึกษาได้ดีพอ ๆ กัน" ครูเห็นควรรอยละ ๗๕.๖๐ อาจจะเป็นเพราะว่า ในโรงเรียนสหศึกษานั้นมีนักเรียนทั้งชายและหญิง ครูผู้สอนจึงคิดว่า ครูผู้สอนจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้เพราะว่าทางคนต่างก็มีความคุ้นเคยกับนักเรียนอยู่แล้ว

(๑๕) "ในโรงเรียนชาย ครูชายจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูหญิง" ทั้งนี้ทดลองเป็นเพราะครูมีเหตุผลเดียวกันว่า ครูที่เป็นเพศเดียวกันกับนักเรียนจะทำให้ใหม่ครูรู้สึกเป็นกันเอง

(๑๖) "ครูที่มีอายุมากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่อายุน้อย" ครูเห็นควรรอยละ ๖๘.๘๘

(๑๗) "ครูผู้สอนเพศศึกษาที่สมควรแล้วจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่เป็นโสด" ครูเห็นควรรอยละ ๗๕.๘๐

๒.๑.๔. ความคิดเห็นของครูทั้ง ๒ เพศ โดยส่วนรวมในเรื่องการจัดหลักสูตรการสอนเพศศึกษา จากตารางที่ ๑๒ พบว่า

(๑) "การเปลี่ยนแปลงในทางเพศทั้งทางร่างกายและจิตใจในขณะที่เข้าวัยรุ่นนั้น ควรจะสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีเสียก่อนที่ปัญหาต่างๆจะเกิดขึ้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๕๒ ซึ่งเห็นด้วยมากที่สุดในเรื่องนี้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ครูก็กำลังสอนอยู่ในชั้นที่นักเรียนกำลังเป็นเด็กวัยรุ่น จากสิ่งที่เคยพบเห็นอยู่เป็นประจำก็ถือการเปลี่ยนแปลงของเด็กในวัยนี้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นมักก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น หรือความกระดากอายเมื่อมีความเปลี่ยนแปลงในร่างกายของตน ครูจึงเห็นว่าสิ่งต่างๆเหล่านี้ก็น่าจะสอนเด็กเสียก่อนเพราะเป็นเรื่องของธรรมชาติ ไม่ควรจะปล่อยให้เด็กกับข้องใจเพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจ

(๒) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษากควรเน้นหนักทั้งทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และ สุขวิทยา กับทางด้านสังคมและศีลธรรมให้มากพอๆกัน" ซึ่งครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๒๘ เพราะทุกอย่างล้วนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เราจะขาดไปด้านหนึ่งด้านใดไปเสียมิได้

(๓) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษากควรสอดแทรกเรื่องของชีวิตครอบครัวเข้าไปด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๕๘ ทั้งนี้เพราะว่า ชีวิตครอบครัวก็มีความสัมพันธ์กับเพศศึกษาอย่างแยกไม่ออก และเมื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องชีวิตครอบครัว ก็จะช่วยในการปรับตัว หรือปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัวได้ดีขึ้น

(๔) "เนื้อหาการสอนเพศศึกษาซึ่งบรรจุในหลักสูตรควรมีลักษณะธรรมชาติหรือมีลักษณะที่ปรกติตามธรรมชาติของเรื่องเพศโดยทั่วไป" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๓๒ อาจจะเป็นเพราะว่ามีผู้ที่ไม่เข้าใจเพศศึกษาก็พออยู่แล้ว ดังนั้นการเรียนการสอนจึงควรดำเนินไปในเรื่องธรรมชาติๆ มิฉะนั้นผู้อื่นเขาจะเห็นเป็นเรื่องหยาบโหลหรือลามกไปได้ และคามลักษณะของเรื่องเพศแล้วก็เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนเราทุกๆไปนั่นเอง

(๕) "เนื้อหาการสอนเพศศึกษากควรเน้นหนักทางด้านสังคมและศีลธรรมให้มากๆ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๕๘ เพราะว่าการสอนสังคมและศีลธรรมจะช่วยพัฒนาทางด้านจิตใจของนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่ดีอยู่ในทางที่ควร

(๖) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษากว เน้นหนักทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และสุขวิทยาใหม่ ๆ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๐๐ เพราะว่าเพศศึกษานั้นก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของเราเอง จึงควรมีความรู้และการปฏิบัติร่างกายให้ดี

(๗) "ควรจัดสอนเพศศึกษา โดยสอดแทรกเข้าไปในบางวิชา เช่น สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา เป็นต้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๓๘ แสดงว่าครูเห็นความสำคัญ การสอนแบบสอดแทรก

(๘) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาเสียแต่เนิ่น ๆ ย่อมดีกว่าการ เริ่มตอนสอนเท่านั้นเกินไป" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๓๘ คงจะเป็นเพราะการสอนเท่านั้นเกินไปจะเป็นเรื่องที่ไม่ทันการ เด็กอาจมีความเข้าใจที่ผิด ๆ เช่น ตกใจในพัฒนาการในร่างกายของตน รู้สึกหวาดวิตก กังวล เพราะไม่ใคร่เรียนรู้อีกก่อน เป็นต้น

(๙) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๖๐ แสดงว่าครูคงจะเห็นว่านักเรียนกำลังเข้าวัยรุ่น และประสบปัญหาต่าง ๆ มาก จึงควรสอนให้ทราบ

(๑๐) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๕๐ อาจจะเป็นเพราะครูคิดว่าเด็กในวัยนั้นอายุน้อย

(๑๑) "ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยแยกออกมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๖๘ แสดงว่าครูมีความเข้าใจว่า การสอนเพศศึกษานั้นไม่ควร แยกออกมาเป็นวิชา แต่อาจจะสอดแทรกหรือสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ

(๑๒) "ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๓๘ แสดงให้เห็นว่า ครูไม่ยอมรับที่จะจัดสอนเพศศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในทุกวิชา เพราะครูยังไม่ใคร่เข้าใจในเพศศึกษาก็พอ

(๑๓) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๕๘ อาจจะเป็นเพราะครูเห็นว่า ในวัยนั้นอายุมากแล้ว ควรจะเรียนเพศศึกษาไปก่อน

(๑๔) "เนื้อหาเกี่ยวกับความผิดปกติต่าง ๆ เช่น กามวิตถาร หรือลักเพศ ความผิดปกติทางเพศ ไม่ควรนำมาสอนในโรงเรียน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๘๖ การที่ครูให้ความสัมพันธ์จนน้อยลงไป ก็อาจจะเป็นเพราะว่าเกิดความไม่แน่ใจ หรือลังเลใจว่าสิ่งเหล่านั้นจำเป็น

หรือไม่ที่จะนำมาสอน ตามความเป็นจริงแล้ว เรื่องเหล่านี้นักเรียนก็ควรทราบไว้มาก่อนเป็นพื้นฐานเท่านั้น ครูไม่ควรจะเหนื่อยมากเกินไป ทว่าควรสอนก็อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนอาจจะนำปัญหาเหล่านี้มาถามในชั้นเรียน เพราะอ่านพบในหนังสือพิมพ์ หรือมีประสบการณ์โดยตรง ครูก็ควรอธิบายให้ทราบได้

(๑๕) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น" ครูเห็นด้วยเพียงร้อยละ ๓๔.๕๖ ก็อาจจะเป็นเพราะเห็นว่าเด็กในวัยนั้นอายุน้อยไป

(๑๖) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้นไป" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๕๒ ซึ่งบรรดาครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ความจริงแล้วเป็นความเข้าใจที่ไม่ใคร่ถูกต้องของครู เพราะการสอนเพศศึกษาคงจะได้เริ่มตั้งแต่ชั้นนั้นแล้ว เพราะว่าเราจะสอนนักเรียนได้หลาย ๆ เรื่อง

๒.๑.๕ ความคิดเห็นของครูทั้ง ๒ เพศ โดยส่วนรวมในเรื่อง การจัดและ การดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๑๓ ปรากฏว่า ครูเห็นด้วยกับข้อความในแบบสอบถาม ๑๔ ข้อ และไม่เห็นด้วย ๑ ข้อ คือ

(๑) "ในการประเมินผลโครงการสอนเพศศึกษานั้น โรงเรียนควรจะได้รับทั้งความคิดเห็นจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และชุมชนหรือสังคมด้วย" ครูเห็นด้วยมาก คือ ร้อยละ ๘๑.๐๘ เพราะการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลอื่นบางนั้น ครูอาจจะคิดว่าจะก่อให้เกิดความความคิดเห็นเหล่านั้นมาแก้ไขปรับปรุงโครงการให้ดีขึ้นไปอีก

(๒) "ควรมีการประชุมครูเพื่ออภิปรายและแก้ไขปัญหาค่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนตามโอกาสอันควร" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๖.๖๐ อาจจะเป็นเพราะครูเห็นว่า การร่วมกันอภิปรายขอมีโอกาสนี้ให้ครูทุกคนมองเห็นปัญหาร่วมกัน ช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ไข ครูก็จะเกิดความรับผิดชอบร่วมกันด้วย

(๓) " ควรจัดให้มีการอบรมครูก่อนที่โรงเรียนจะจัดโครงการสอนเพศศึกษาอย่างจริงจัง" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๘๒ เพราะครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุด โดยเฉพาะการสอนเพศศึกษา เป็นเรื่องที่ยังไม่ค่อยมีผู้กระทำมาก่อน จึงควรอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ กระจ่างในหน้าที่และความรับผิดชอบ

(๔) " โรงเรียน เป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดในการสอนเพศศึกษา" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๘๘ เพราะส่วนใหญ่แล้ววันทั้งวันเด็กก็คลุกคลีอยู่กับโรงเรียน และทางบ้านมักไม่มีใครเป็นหน้าที่ที่จะช่วยสอนเพศศึกษา โดยถือว่า เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำ

(๕) " เพื่อให้การสอนเพศศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้นควรจะให้ครูที่ทำการสอนอยู่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการสอนและคู่มือครู" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๒๐ เพราะว่าครูที่สอนอยู่ควร จะเข้าใจ และทราบปัญหา ความสนใจ และความต้องการของเด็กมากกว่าที่ผู้อื่นเข้าใจ และสามารถวางโครงการสอนได้ถูกต้องตามความสนใจและความต้องการของเด็ก และอาจจะมีข้อเสนอแนะในการทำคู่มือครู ได้ดียิ่งขึ้น

(๖) " นอกจากการสอนเพศศึกษาในชั้นเรียนแล้ว โรงเรียนควรจัดให้มีครูทั้งสองเพศไว้ช่วยแนะแนวนักเรียนด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๕๔ การแนะแนวเป็นเรื่องที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการสอนในห้องเรียน เพราะการแนะแนวนั้นครูจะไ้พยายามช่วยให้นักเรียนแต่ละคนเห็นปัญหาของตน ซึ่งแต่ละคนก็มีปัญหาแตกต่างกันออกไป ที่สำคัญที่สุดในวัยนี้ก็ถือการปรับตัวให้เข้ากันได้กับบุคคลอื่นๆ

(๗) " โรงเรียนควรจัดโครงการสอนเพศศึกษาโดยคำนึงถึงความพร้อมต่างๆ เช่น หลักสูตร อุปกรณ์ และชุมนุมชมหรือสิ่งชมด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๖๘ เพราะความพร้อม เป็นสิ่งสำคัญมากไม่ว่าจะเป็นการงานใดๆก็ตาม ในด้านกรเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ถ้ามีการพร้อมแล้วการเรียนนั้นก็สัมฤทธิ์ผลมากที่สุด

(๘) " การสอนเพศศึกษาเปรียบเสมือนคาบสองคม ก็อาจจะให้ทั้งคู่และโทษ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๑.๘๘ ซึ่งครูมีความเข้าใจที่ผิดอยู่มากเพราะการเรียนนั้นทุกวิชาจะเป็นคาบสองคมคือมีคุณและโทษทั้งสิ้น เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ ก็มีโทษดังที่ปรากฏอยู่ในสังคมเราว่า เด็กนักเรียนรู้จักผสมทำวัตถุระเบิดขึ้นใช้ ก็ก่ออันตรายให้แก่ผู้อื่นนั่นเอง

(๘)" การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา ไม่ควรแยกเพศนักเรียนนอกจากมีบางเรื่อง
ที่จำเป็นเท่านั้น" เพราะว่าในการเรียนนั้นนักเรียนก็จะเรียนรู้เกี่ยวกับเพศตรงข้ามด้วย การที่
ได้เรียนด้วยกันก็จะเป็นการดีเพราะมีโอกาสทำงานและเล่นด้วยกัน เป็นการเสริมสร้างทัศนคติ
ที่ดีต่อกัน และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีด้วย

(๑๐)" โรงเรียนควรจะได้จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศต่างๆโดยมีความมุ่งหมายที่จะช่วย
ส่งเสริมการเรียนการสอนเพศศึกษาคด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๐.๑๐ เพราะว่า การที่โรงเรียน
ช่วยจัดสภาพการณ์ต่างๆให้มันอาจช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้น่ามากขึ้น เช่นเกี่ยวกับวิชาอื่นๆ
เหมือนกัน

(๑๑)" ครูทุกคนในโรงเรียนควรมีส่วนร่วมในการสอนเพศศึกษาคด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ
๗๕.๘๐ เพราะบรรดาครูมีความคิดว่าครูทุกคนควรมีความรับผิดชอบต่อนักเรียน ดังนั้นเมื่อมี
โอกาสก็ควรที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนคด้วย

(๑๒)" การจัดมหเรียนในเรื่องเพศศึกษา ถ้าเป็นไปได้ควรเอาไว้อสอนในโอกาสที่ครู
กับนักเรียนคุ้นเคยกันดีแล้ว เหนือกลาง หรือเหนือปลาย เป็นต้น" ครูเห็นด้วย ๗๖.๘๖ เพราะ
ว่าการสอนในบางเรื่องนั้น ครูจะสอนได้ดีเมื่อได้รู้จักและเข้าใจนักเรียนของตน มีความคุ้นเคย
กันมาก่อน นักเรียนก็มีความเคารพและมีความเป็นกันเองกับครูมากขึ้น

(๑๓)" ควรเริ่มโครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสาธิตก่อน เมื่อได้ผลดีแล้วจึงแพร่
หลายไปยังโรงเรียนอื่นๆ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๘.๘๖ อาจจะเป็นเพราะว่าให้โรงเรียนสาธิต
ทดลองก่อนเพื่อที่จะได้เห็นปัญหาและอุปสรรคต่างๆ และมีแนวทางที่ดี แต่ครูก็ไม่ค่อยสนับสนุน
กันมากนัก

(๑๔)" โดยทั่วไปในโรงเรียนสาธิตย่อมมีโอกาสที่จะจัดสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าโรงเรียน
ประเภทอื่นๆ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๑๘ คงเป็นเพราะว่า โรงเรียนสาธิตมีความพร้อมทุก
อย่างมากกว่าโรงเรียนประเภทอื่นๆ จึงควรที่จะจัดสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าโรงเรียนประเภท
อื่นๆ ซึ่งครูก็ไม่ค่อยสนับสนุนกันมากนักเช่นเดียวกัน เพราะเป็นการเปรียบเทียบกับตัวเอง

(๑๕)" การสอนเพศศึกษาให้แก่นักเรียนควรเป็นรายบุคคลจะได้ผลดีกว่าการสอนทั้งชั้น"

ครูเห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ ๒๕.๒๕ เพราะการสอนเป็นรายบุคคลนั้น ถ้าเป็นวิชาอื่นบางวิชา ผลที่ได้ก็จะดีกว่าสอนทั้งชั้น แต่สำหรับเพศศึกษาแล้วการสอนที่จะได้ผลดีแล้วนั้นควรจะสอนเป็นกลุ่มและไม่ควรแยกเพศนักเรียน เพราะการเรียนเป็นกลุ่มจะช่วยสอนในสภาพการณ์เป็นจริงได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า มนุษย์สัมพันธ์ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม การฝึกหัดเข้าใจบุคคลอื่น มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดไปถึงการควบคุมอารมณ์ของตนเอง

๒.๑.๖ ความถี่เห็นของครูทั้ง ๒ เพศ โดยส่วนรวมในเรื่อง วิธีการสอนเพศศึกษา จากตารางที่ ๑๘ มีข้อความ ๑๐ ข้อ เป็นที่น่าสังเกตว่าครูเห็นด้วยกับทุกข้อ และมีอยู่ถึง ๕ ข้อ ซึ่งครูสนับสนุนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป คือ

(๑) " การตอบปัญหาหรือคำถามเรื่องเพศของนักเรียนถ้าเกินขอบเขตที่ครูทราบแล้ว ครูควรแนะนำให้ตามแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๕๐ อาจจะเป็นเพราะว่า ในบางเรื่องครูไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ดี หรือครูไม่ทราบจริงๆ ก็ไม่ควรให้เด็กไปหาคำตอบเอาเอง ครูควรแนะนำให้ไปถามผู้รู้จะดีกว่า เพราะการไปหาคำตอบเองอาจจะก่อให้เกิดความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดขึ้นอีกได้

(๒) " การตอบคำถามเรื่องเพศครูควรใช้ภาษาง่ายๆ สุภาพ ตรงไปตรงมา และเป็นกันเอง โดยครูสร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีเสรีภาพในการซักถาม" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๓๔ ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะคำถามเรื่องเพศเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ อยากครูอยากเห็น ครูจึงควรตอบคำถามเหล่านั้นให้นักเรียนทราบ และวิธีการที่จะตอบคำถามถึงข้อความที่กล่าวมาแล้วจะเป็นวิธีที่ดี เพราะจะทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่เป็นของน่าละอาย

(๓) " ในโรงเรียนสหศึกษา ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งชายและหญิงมีโอกาสทำงานและเล่นร่วมกันอย่างเป็นกิจลักษณะ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๖๐ สนับสนุนข้อความที่ว่า " ในโรงเรียนสหศึกษา ถ้ามีการแสดงละคร ครูควรให้นักเรียนทั้งชายและหญิงแสดง ไม่ควรให้เพศใดเพศหนึ่งแสดงเท่านั้น" เพราะการที่มีโอกาสทำงานและเล่นร่วมกันนั้น นักเรียนจะมีโอกาสศึกษาลักษณะความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งยังช่วยเพิ่มให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นมิตรต่อกันอีกด้วย

(๔) " ครูควรคำนึงถึงวิธีสอนหรือเทคนิคในการสอนเพศศึกษาให้มากพอ ๆ กับเนื้อหา หรือเรื่องราวที่จะสอน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๓๔ เพราะว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องที่สอนกันยาก ถึงแม้ว่า ครูจะทราบเนื้อหาเรื่องราวที่จะสอนแล้ว ก็ยังต้องประคองกับวิธีสอนหรือเทคนิค ซึ่งแต่ละคน จะทำให้ใกล้เคียงกันเพียงใด ก็ต้องขึ้นอยู่กับตนเองเป็นสำคัญ เพราะถ้าไม่คิดแล้ว อาจจะไม่สอนออกมา เป็นรูปที่เป็นเรื่องหยามโสม หรือไม่เหมาะสม โดยที่ตนเองไม่ทราบก็อาจจะเป็นไปได้

(๕) " การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลจะช่วยให้ครูเข้าใจความประพฤติของ นักเรียนในเรื่องเพศมากขึ้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๕๔ การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล จะช่วยให้ครูทราบปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งรวมทั้งปัญหาเรื่องเพศ จากผลสนทนาก็จะได้นำมาพิจารณาช่วยแนะแนวให้นักเรียนใหม่มองเห็นถึงปัญหาของตน และพยายามแก้ปัญหา นั้น ๆ ด้วยตนเอง

(๖) "ในการสอนเพศศึกษา ครูควรให้นักเรียนอภิปรายถึงเรื่องความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๕๘ การอภิปรายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะจากการอภิปรายเกี่ยวกับความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่ได้ออกมาซึ่งวิทยุวิจยโลกกล่าวมาไว้ในบทที่ ๒ ปรากฏว่า นักเรียนยังมีความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่มาก ถ้าครูใจดีให้นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายในเรื่องเหล่านี้ก็จะช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อและความเข้าใจที่ถูกต้องมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

(๗) "ในโรงเรียนสหศึกษา ถ้ามีการแสดงละคร ครูควรให้นักเรียนทั้งชายและหญิงแสดง ไม่ควรให้เพศใดเพศหนึ่งแสดงเท่านั้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๓๘ สัมภาษณ์ ๓ คนที่โลกกล่าวมาแล้ว

(๘) "การติดตามผลในการสอนเพศศึกษานั้นว่า เป็นสิ่งที่ครูสมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๒.๑๔ แสดงว่าครูทั้งหลายมีความเข้าใจดีกว่า การติดตามผลการสอนเป็นสิ่งที่น่าทำ อาจจะเพราะว่า จะช่วยให้ทราบว่า โครงการสอนเพศศึกษานั้นได้ผลมากน้อยเพียงใด ควรจะนำมาเพิ่มเติมหรือปรับปรุงแก้ไขตามความสนใจและความต้องการของนักเรียนในชั้นใด อย่างไม่

(๙) "ครูไม่ควรเอาปัญหาเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของนักเรียนมาเล่าในชั้นเรียนโดยไม่จำเป็น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๕๔ คงเป็นเพราะว่านักเรียนที่มีปัญหาเรื่องเพศอันมี

ความสับสนของใจอยู่แล้ว การที่ครูนำมากล่าวในที่ชุมนุมชนก็จะทำให้นักเรียนรู้สึกผิด ละอาย ไม่
แน่ใจว่าเพื่อนจะทราบว่าเป็นเรื่องของตนหรือไม่ เหล่านี้ก็จะทำให้การแก้ไขยิ่งยากลำบากขึ้น
ไปอีก

(๑๐)" การที่มีการวัดผลการเรียนรู้การสอนเพศศึกษาเช่นเดียวกันกับวิชาอื่นๆ เป็นข้อที่
ครูเห็นดีกว่าข้ออื่นๆ ก็คือ ครูเห็นด้วยร้อยละ ๙๒.๒๒ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการสอนเรื่องนี้
ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าควรสอนอย่างสอดแทรก ดังนั้นการที่สอดแทรกไปกับวิชาอื่นๆ ก็เป็นการยาก
ที่จะวัดผลออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตามการวัดผลของครูอาจจะใช้วิธีอื่นๆก็ได้ เช่น
การสังเกตพฤติกรรมก่อนที่จะสอนโดยสอดแทรกไปกับวิชาอื่นๆ

๒.๑.๙ ความคิดเห็นของครูทั้ง ๒ เพศ โดยส่วนรวมในเรื่อง อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา
จากตารางที่ ๑๕ ครูเห็นด้วย ๖ ข้อ ไม่เห็นด้วย ๑ ข้อ

(๑)" การที่มีการชวนวิทยากรมาบรรยายบ้างเป็นบางครั้งบางคราว" เป็นข้อที่ครูเห็น
ด้วยมากที่สุดในเรื่องนี้ และในจำนวนข้อความทั้ง ๕๐ ข้อ อย่างไรก็ตามครูกว่าครึ่งว่า การ
เชิญผู้รู้มาเป็นวิทยากรนั้น ควรเชิญมาเมื่อจำเป็นเท่านั้น เช่นในเรื่องที่ครูคิดว่าตนเองไม่
สามารถที่จะสอนได้ดีกว่า แพทย์ เพราะคนไม่ทราบข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ครูก็ควรเชิญแพทย์
มาเป็นวิทยากรได้ แต่ในบางเรื่องที่ไม่จำเป็นแล้ว ครูจะเป็นบุคคลที่ดีที่สุดในการสอนเพศศึกษา
เพราะครูรู้จัก เข้าใจ มีความสนิทสนมคุ้นเคยกับเด็กมากกว่าบุคคลอื่น

(๒)" ครูอาจจะนำรายการจากวิทยุและโทรทัศน์ทั้งภาคสารคดี และภาคบันเทิงมา
ใช้ในการอธิบายประกอบบทเรียน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๕๕ รายการจากวิทยุและโทรทัศน์
อาจจะช่วยให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้มาก ครูอาจจะให้นักเรียนคอยติดตามรายการ
ต่างๆ โดยที่ฝึกการเตรียมเอาไว้อล่วงหน้า แล้วนำมาอภิปรายกันในผลดีและผลเสียที่เกี่ยวข้องกับ
เพศศึกษา การให้นักเรียนอภิปรายกันเองนี้ จะช่วยนักเรียนเห็นโทษ แล้วเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ดี
เป็นต้นว่า ในปัจจุบันนี้ไม่เกิดเกิดนอกสมรสมาก ครูก็อาจหยิบยกปัญหามาให้ช่วยกันอภิปรายว่า
" การตั้งครรรักก่อนการสมรสมีผลเสียอย่างไร" โดยที่ครูพยายามสอดแทรกให้นักเรียนเห็นคุณค่า
ที่สังคมยึดถือ รวมทั้งศีลธรรมและประเพณีอันดีงาม

(๖) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษาคควรเน้นหนักทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และ สุขวิทยาให้มากขึ้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๐๐ เพราะว่าเพศศึกษานั้นก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวของเราเอง จึงควรมีความรู้และการปฏิบัติรักษาร่างกายให้ดี

(๗) "ควรจัดสอนเพศศึกษา โดยสอดแทรกเข้าไปในบางวิชา เช่น สุขศึกษา วิทยาศาสตร์ และ สังคมศึกษา เป็นต้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๓๘ แสดงว่าครูเห็นความสำคัญการสอนแบบสอดแทรก

(๘) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาได้เสียแต่เนิ่นๆ ย่อมดีกว่าการเร้าเร่งกันจนเกินไป" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๓๘ ครูจะเป็นเพราะว่าการสอนที่เร้าเร่งเกินไปจะเป็นเรื่องที่ไม่ดีนัก การเกิดอาจมีภาวะเข้าใจที่ผิดๆ เช่น ตกใจไม่สบายใจในร่างกายของอนันต์ศึกษา วิถีวิถีทาง เพราะไม่ได้เรียนรู้มาก่อน เป็นต้น

(๙) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๖๐ แสดงว่าครูคงจะเห็นว่านักเรียน กำลังเข้าวัยรุ่นและประสบปัญหาต่างๆ มากจึงควรสอนให้ทราบ

(๑๐) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๕๐ อาจจะเป็นเพราะครูคิดว่าเด็กในวัยนี้มีอายุน้อย

(๑๑) "ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยแยกออกมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๖๘ แสดงว่าครูมีความเข้าใจว่า การสอนเพศศึกษานั้นไม่ควรแยกออกมาเป็นวิชาแต่ อาจจะสามารถหรือสัมพันธ์กับวิชาอื่นๆ

(๑๒) "ควรจัดสอนเพศศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในวิชาต่างๆ ในหลักสูตรทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมนอกหลักสูตรด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗.๓๘ แสดงให้เห็นว่า ครูไม่ยอมรับที่จะจัดสอนเพศศึกษาโดยสอดแทรกเข้าไปในทุกวิชาเพราะครูยังไม่ใคร่เข้าใจในเพศศึกษาก็พอ

(๑๓) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๕.๕๘ อาจจะเป็นเพราะครูเห็นว่าในวัยนี้มีอายุมากแล้ว ควรจะเรียนเพศศึกษาได้ก่อนนี้

(๑๔) "เนื้อหาเกี่ยวกับความผิดปกติต่างๆ เช่น กามวิถาวร หรือลักเพศ ความผิดปกติทางเพศ ไม่ควรนำมาสอนในโรงเรียน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๓.๘๖ การที่ครูให้ความสนับสนุนข้อนี้ลงไปก็อาจจะเป็นเพราะว่าเกิดความไม่แน่ใจหรือลังเลใจว่าสิ่งเหล่านี้จำเป็น

(๓) "ควรมีกล่องคำถามให้นักเรียนเขียนคำถามมาได้ไว้ และครูนำคำถามเหล่านี้มาตอบในชั้นเรียน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๐๒ กล่องคำถามนับว่าเป็นอุปกรณ์ช่วยครูได้เป็นอย่างดี โดยที่ให้นักเรียนเขียนคำถามในเศษกระดาษ แล้วใส่ลงไปในกล่องที่จัดไว้ คำถามที่นักเรียนเขียนไม่จำเป็นต้องใส่ชื่อด้วย เมื่อครูนำมาตอบครูก็ควรตอบตรงไปตรงมา ไม่พยายามอ้างอิงถึงเจ้าของคำถาม คือ ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็นเรื่องธรรมดา โดยเฉพาะในเรื่องที่ใคร่ครวญสำหรับบทเรียนที่ครูวิทยากรมาบรรยาย

(๔) "ควรมีหนังสือแบบเรียนของเพศศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ โดยเฉพาะเพื่อสะดวกในการสอน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๗.๕๖ หนังสือแบบเรียนเพศศึกษานี้ อาจจะเป็นสิ่งที่จัดทำโดยมากอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีผู้สามารถจัดทำขึ้นได้ ก็คงจะช่วยการสอนของครูได้มาก

(๕) "ครูควรให้นักเรียนศึกษาจากบทความในหนังสือพิมพ์ วารสาร จุลสาร และหนังสือต่าง ๆ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๗๖ บทความที่จะใช้ควรเป็นบทความที่ครูแนะนำว่าหนังสือเล่มใดควรอ่าน และหนังสือเล่มใดไม่ควรอ่าน

(๖) "ครูไม่ควรใช้ส่วนหนึ่งของร่างกายซึ่งเป็นอวัยวะเพศของครูหรือของนักเรียน เพื่อใช้ประกอบในการสอนเพศศึกษา" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๓.๗๖ ครูนำอุปกรณ์มาใช้ก็ควรเป็นชนิดเดียวกับอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการสอนในวิชาอื่น ๆ ซึ่งครูสามารถเลือกได้หลายอย่างตามความเหมาะสมกับบทเรียนนั้น ๆ แต่ควรระวังเลือกให้เหมาะสม

(๗) "การสอนเพศศึกษาไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์หลายอย่าง ควรใช้แต่การบรรยายประกอบหนังสือแบบเรียนเท่านั้นก็พอ" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๑.๓๖ อย่างไรก็ตาม ครูเห็นด้วยก็นับได้ว่า เป็นจำนวนมาก ซึ่งความจริงแล้ว เพศศึกษาจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์เช่นเดียวกับกับวิชาอื่น ๆ เหมือนกัน

๒.๑.๔ ความบกพร่องของครูทั้ง ๒ เพศ โดยส่วนรวมในเรื่อง ความร่วมมือของชุมชน จากตารางที่ ๑๖ ในเรื่องนี้ครูเห็นด้วยกับข้อความทั้ง ๑๒ ข้อ เพราะในการกระทำสิ่งใดก็ตาม ความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องในภาคต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญ สามารถทำให้กิจการดำเนินดูลงไปด้วยดี

(๑)" บิคารมารคาหรือผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับครูในเรื่องการสอนเพศศึกษาให้แก่แก่นักเรียน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๗.๕๐ เพราะว่า ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากบิคารมารคาหรือผู้ปกครองแล้ว นักเรียนก็อาจจะไม่เห็นคุณค่าและตระหนักในความสำคัญของเพศศึกษา ถ้าบิคารมารคาหรือผู้ปกครองให้ความร่วมมือแล้ว นักเรียนก็จะเห็นความสำคัญมากขึ้น

(๒)" โครงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรจะได้รับความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่างๆ เช่น จิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๖.๐๘ เพศศึกษาเกี่ยวข้องกับบ้านอื่นๆ เช่นปัญหาสังคม เป็นต้น ดังนั้นจึงควรที่ครูจะได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาต่างๆ เพื่อจะได้จัดโครงการสอนเพศศึกษาให้เป็นไปตามสภาพที่เป็นอยู่ในสังคมปัจจุบัน

(๓)" ควรมีการประชุมเพื่อให้ทุกฝ่ายตระหนักในหน้าที่และการรับผิดชอบต่อการสอน..... เพศศึกษาให้แก่แก่นักเรียนก่อนที่จะจัดโครงการสอนเพศศึกษาขึ้น" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๘๖ การดำเนินงานใดจะไค้ผลดีที่สุดแล้ว ย่อมจะอยู่ที่บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องโดยที่ เป็นผู้มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน และทุกคนก็พึงตระหนักในหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนด้วย

(๔)" สถาบันฝึกหัดครูต่างๆควรจัดสอนวิธีสอนเพศศึกษารวมเข้าไปในหลักสูตรการสอนด้วย" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๕.๘๖ ครูจำนวนมากอยากให้มีการจัดสอนวิธีสอนเพศศึกษาเพื่อที่จะได้มีความรู้นำมาสอนเด็กได้ ในต่างประเทศ มีสถาบันฝึกหัดครูที่ได้เริ่มจัดสอนวิธีสอนเพศศึกษาแล้ว แต่น่าเสียดายที่ในเมืองไทยยังไม่มีผู้ริเริ่มจัดสอนวิธีสอนเรื่องนี้ขึ้นในโรงเรียนฝึกหัดครู เพราะว่าบุคคลที่สำคัญก็คือครูนั้น ควรจะได้มีความรู้ก่อนที่ตนจะไปสอนผู้อื่น

(๕)" เพศศึกษาควรจะได้เริ่มต้นตั้งแต่ที่บ้านแล้ว" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๑.๖๒ เรื่องนี้เป็นสิ่งที่บิคารมารคาหรือผู้ปกครองมักจะไม่ว่ก่ยอมยอมรับเป็นภาระรับผิดชอบโดยคิดว่า เป็นหน้าที่ของครูที่จะอบรมสั่งสอน แต่ความจริงแล้วทั้งบ้านและโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน

(๖)" สมาคมผู้ปกครองและครูควรมีส่วนสำคัญในการจัดการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน" ครูเห็นด้วยร้อยละ ๕๐.๕๘ สำหรับโรงเรียนที่มีสมาคมควรพยายามช่วยกันกับครูในอันที่จะจัดโครงการสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน เพราะนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของ บ้าน โรงเรียน และชุมชน หรือสังคม ควรมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน

(๙) "สื่อมวลชนในปัจจุบันมีแนวโน้มทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นว่า เพศศึกษา เป็นเรื่องหยาบโตน ลามก และน่ารังเกียจ" ทรูเห็นควรรอยละ ๕๕.๐๒ การที่ครูสมัยสมัย สอนสูงถึง ๕๕.๐๒ ก็เพราะว่ายังมีสภาพการคลังเงินที่เป็นอยู่ จึงควรที่จะพยายามแก้ไข เพื่อให้ ประชาชนมีความรู้สึกที่ดี และรู้จักสิ่งที่ไม่ถูกต้องของทั้งไป เช่น หนังสือพิมพ์ ควรพยายามพูดถึง เพศศึกษาในแง่ดี วิชาภาษาที่ดี หรือการพากษ์ภาพยนตร์ การ เขียนข่าว ควรใช้ถ้อยคำที่สุภาพ ไม่หยาบโตน

(๑๐) "สื่อมวลชนควรมีส่วนช่วยให้ประชาชนเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อ การสอนเพศศึกษา" ทรูเห็นควรรอยละ ๕๕.๕๒ แสดงว่าครูก็คิดว่าสื่อมวลชนควรมีส่วนช่วย โดยบางไม่มากก็น้อย ดังนั้น ผู้ดำเนินการบริหารสื่อมวลชนทั้งหลายก็ควรนำไปพิจารณาว่า ท่าน จะมีส่วนช่วยได้อย่างไร เพราะหน่วยงานของท่านก็เป็นหน่วยงานที่สำคัญไม่มียกเว้นกว่าหน่วยงานอื่นๆ

(๑๑) "โดยทั่ว ๆ ไปบิกามารคาหรือผู้ปกครองสมัยใหม่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับ เรื่องเพศ" ทรูเห็นควรรอยละ ๕๕.๕๐ ครูมีความคิดเห็นทั้งนี้ก็อาจจะเป็นเพราะว่า บิกามารคา หรือผู้ปกครองสมัยใหม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ วันหนึ่ง ๆ ก็ไม่ค่อยมีโอกาสพบ กับลูกหลาน เวลาพบปะกันเรื่องที่จะพูดคุยกันเห็นก็มีมากมาย การที่จะมีเวลามาพูดคุยเกี่ยวกับ เรื่องเพศก็เป็นอันว่าไม่ค่อยถนัดถึง ดังนั้น ปัญหาในสังคมปัจจุบัน ก็คือ การที่มารคาออกไป ทำงานนอกบ้านจะมีผลเสียอย่างไร

(๑๒) "ถ้าได้รับความร่วมมือจากทางบ้านจะทำให้การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ได้ผลดียิ่งขึ้น" ทรูเห็นควรรอยละ ๕๕.๐๘ แสดงให้เห็นว่าครูนั้นทราบว่า บ้านก็เป็นสถาบัน ที่สำคัญที่จะให้การศึกษาบรมแก่นักเรียน ถ้าใครร่วมมือกันแล้วก็จะทำให้การ เรียนการสอน ได้ผลดียิ่งขึ้นอย่างแน่นอน

(๑๓) "บิกามารคาหรือผู้ปกครองอาจจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู" ทรูเห็นควรรอย ละ ๕๗.๒๕ บรรดาครูอาจจะคิดว่า บิกามารคาหรือผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากกว่า ครู สามารถที่จะสั่งสอนสิ่งต่าง ๆ กับเด็ก

(๑๔) "สถาบันทางศาสนาควรมีส่วนร่วมในการสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กเรียนตาม โอกาสอันควร" ทรูเห็นควรรอยละ ๕๒.๓๐ เพราะบรรดาครูเหล่านี้คงคิดว่า สถาบันทาง ศาสนาอาจจะช่วยกล่อมเกลาจิตใจนักเรียนให้มีความประพฤติที่งามได้

๒.๒ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงโดยส่วนรวม

๒.๒.๑ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่อง
ลักษณะ ความหมาย ความมุ่งหมาย และความสำคัญของเพศศึกษา

จากตารางที่ ๑๗ ครูชายกับครูหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๒ ข้อ โดยที่ครูชายมีความคิดเห็นในเชิงที่เห็นควมมากกว่าครูหญิง ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) "เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนมีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโตที่ค
งซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยให้งานชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข"

(๒) "เพศศึกษาเป็นเรื่องน่าศึกษา ควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็น
เรื่องเร้นลับ"

(๓) "การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ถูกต้องเพศตรงข้าม"

(๔) "เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ต

ในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ"

(๕) "เพศศึกษานำมาซึ่งการศึกษาที่เข้มหนักในเรื่องของกายวิภาค
และสรีรวิทยา และอนามัยของอวัยวะในระบบสืบพันธุ์"

(๖) "ความรู้สึกในเรื่องเพศจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาพของจิตใจ
ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศและเรื่องจิตใจจึงจำเป็นจะต้องดำเนินควบคู่กันไป"

การที่ครูชายเห็นควมมากกว่าครูหญิงอาจจะเป็เพราะว่า เพศชายมีความเปิดเผย
ในการที่จะพูดถึงเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง ควมเหตุที่ว่าชนบธรรมเนียมประเพณีของไทยเรา
ถือว่าเพศหญิงจะต้องมีความเรียบร้อย อีกทั้งประกอบกับที่ว่า เรื่องเพศเป็นของต้องห้าม
ในสังคมไทยเราซึ่งไม่ควรแตะต้องแถมถกการกล่าวถึง การที่ครูชายมีการแสดงออกในเรื่อง
เพศมากกว่าครูหญิงก็อาจจะเป็เหตุให้ครูชายมีความเข้าใจในเรื่องความหมายของเพศศึกษา
แตกต่างไปจากครูหญิง

๒.๒.๒ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่อง
ลักษณะและเพศของครูผู้สอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๔ ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันเพียงข้อเดียว คือ

"ครูผู้สอนเพศศึกษาจะเป็นครูชายหรือครูหญิงก็ได้"

การที่ครูชายเห็นด้วยมากกว่าครูหญิงก็อาจจะเป็นเพราะว่า ครูหญิงไม่ค่อยจะ
แน่ใจว่าตนเองจะเป็นผู้สอนเพศศึกษาได้ ส่วนในข้ออื่น ๆ นั้นครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็น
คล้ายคลึงกัน

๒.๒.๓ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่องการ
จัดหลักสูตรเพศศึกษา

จากตารางที่ ๔๕ ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๓ ข้อ คือ

(๑) "ควรจัดสอนเพศศึกษาเสียแต่เป็นๆย่อยจะดีกว่าการ เริ่มต้นที่สิ้นจนเกินไป"

(๒) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย"

(๓) "เนื้อหาในการสอนเพศศึกษานั้นควร เน้นทางร่างกายวิภาคและสุขวิทยา
ให้มากกว่า"

จะเห็นได้ว่า ครูชายมีความคิดเห็นแตกต่างกับครูหญิงแค่เป็นไปในทางตรงกัน
กัน ยกเว้น ข้อที่ (๒) ซึ่งครูชายไม่เห็นด้วยแก่ครูหญิงเห็นด้วย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า
ครูหญิงบางคนคิดว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีวัยสมควรแก่การเรียนเพศศึกษาเพราะ
มีอายุมากพอสมควรที่จะเป็นผู้ใหญ่ได้แล้ว

ส่วนข้อที่ (๓) นั้นก็สัมพันธ์กับข้อความที่ว่า

"เพศศึกษา หมายถึงการศึกษาที่เน้นหนักในเรื่องของกายวิภาค สรีรวิทยา
และอนามัยของอวัยวะในระบบการสืบพันธุ์" ซึ่งครูชายก็เห็นด้วยมากกว่าครูหญิงและความคิด
เห็นก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย

๒.๒.๔ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่อง
การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๒๐ ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติเพียง ๑ ข้อ คือ

"นอกจากการจัดสอนเพศศึกษาในชั้นเรียนแล้ว โรงเรียนควรจัดให้มี
ครูหญิง ๒ เพศไว้ช่วยแนะแนวแก่นักเรียนด้วย"

ซึ่งครูชายก็เห็นควมมากกว่าครูหญิง ทั้งนี้ ก็อาจจะเป็นเพราะว่าชนม
ธรรมนิยมประเพณีของไทยเราที่ทำให้ครูหญิงไม่ค่อยกล้าที่จะยอมรับบทบาทในเรื่องนี้เท่ากับ
ครูชาย

๒.๒.๕ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่อง
วิธีสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๒๑ ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องวิธีสอน
เพศศึกษา ๓ ข้อ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) "ครูไม่ควรเอาปัญหาในเรื่องเพศซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของนักเรียนมาเล่า
ในชั้นเรียนโดยไม่จำเป็น"

(๒) "การศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นจะช่วยให้ครูเข้าใจความประพฤติ
ของนักเรียนในเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้น"

(๓) "ในโรงเรียนสหศึกษา ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งชายและหญิง
มีโอกาสทำงานและเล่นร่วมกันอย่าง เป็นกิจลักษณะ"

ความคิดเห็นทั้ง ๓ ข้อนี้ ทั้งครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่า ครูชายสนใจในเรื่องส่วนตัวของผู้เรียนไม่มากนัก
จึงเห็นควมมากกว่าครูหญิงในข้อที่ (๑) ส่วนการศึกษานักเรียนนั้น เมื่อเกี่ยวข้องถึงความ
เข้าใจความประพฤติของนักเรียนในเรื่องเพศ ครูหญิงก็คงไม่ค่อยกล้าแสดงออกมากนัก
เพราะว่าขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีของเราซึ่งที่ เคยกล่าวมาแล้ว

๒.๒.๖ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่อง
อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

จากตารางที่ ๒๒ ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ๒ ข้อ คือ

(๑) "การสอนเพศศึกษาไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์หลายอย่าง ควรใช้
แต่การบรรยายประกอบหนังสือแบบเรียนเท่านั้นก็พอ"

(๒) "ควรเชิญวิทยากรมาบรรยายบ้างเป็นบางครั้งบางคราว"

ทั้งครูชายและครูหญิงนี้ ก็ไม่เห็นด้วยกับข้อความขอความที่ (๑) แต่ครูหญิง
เห็นด้วยน้อยกว่าครูชาย ก็อาจจะเป็นเพราะว่า ครูมีความเข้าใจในความหมายของเพศศึกษา
ไม่มีใครถูกตอ้งถึงทีกลาวมาแล้วแต่แรก ส่วนการเชิญวิทยากรมาบรรยายบ้างเป็นบางครั้งบางคราว
นี้ ครูหญิงเห็นด้วยน้อยกว่าครูชาย ก็อาจจะเป็นเพราะว่าครูหญิงอาจจะรู้สึกอายนานานมีคน
ทราบว่าเป็นผู้สอนเรื่องเพศศึกษา เพราะกรอบประเพณีของไทยเราทำให้คนทั่ว ๆ ไป
คิดไปในทางที่ไม่ใครจะคิด

๒.๒.๗ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในเรื่อง
ความร่วมมือของชุมชน

จากตารางที่ ๒๓ ปรากฏว่า ความคิดเห็นระหว่างครูชายกับครูหญิงแตกต่างกัน
๒ ข้อ ถึงต่อไปนี้ คือ

(๑) "มีคಾಮารคาหรือผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับครูในเรื่องการสอน
เพศศึกษาให้นักเรียน"

(๒) "ควรมีการประชุมเพื่อให้ทุก ๆ ฝ่ายตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบ
ต่อการสอนเพศศึกษาให้นักเรียนก่อนที่จะจัดโครงการสอนเพศศึกษาขึ้น"

ครูหญิงเห็นควบน้อยกว่าครูชายก็อาจจะเป็นเพราะว่า ถ้ามีโอกาสการหรือผู้ปกครอง
ตลอดจนผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบมีทัศนคติที่ไม่ใคร่คือเพศศึกษาแล้ว ตนเองซึ่งเป็นเพศหญิงก็อาจจะ
ถูกบุคคลเหล่านั้นมองไปในแง่ที่ไม่ใคร่ถูกมอง ซึ่งผิดกับครูชายซึ่งแสดงออกได้มากกว่าครูหญิง

จากข้อควาในแบบสอบถามทั้ง ๕๐ ข้อนั้น ปรากฏว่า ครูชายและครูหญิงมีความคิด
เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑๕ ข้อ ซึ่งคิดเป็นอัตราร้อยละ ๒๐ ของความคิด
เห็นทั้งหมด ดังนั้น จึงพอจะกล่าวได้ว่า ความคิดเห็นระหว่างครูชายกับครูหญิงนั้น คล้ายคลึง
กันเป็นส่วนใหญ่ หรือ "เพศของครูไม่เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้ครูชายและครูหญิงมี
ความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการสอนเพศศึกษา" ซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ ๒

๒.๓ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงในโรงเรียนชาย
หญิง และสหศึกษา

จากตารางที่ ๒๔ - ๓๐ ปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติดังนี้ คือ

- (๑) "เพศศึกษาเป็นเรื่องน่าศึกษา ควรสอนอย่างเปิดเผย ไม่ทำให้เป็นเรื่องเร้นลับ"
- (๒) "นักเรียนอาจจะเรียนรู้เรื่องเพศได้จากหลายทางด้วยกัน เช่น จากบ้าน โรงเรียน และชุมนุมชนหรือสังคม เป็นต้น"
- (๓) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาคั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น"
- (๔) "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาคั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย"
- (๕) "ครูอาจจะนำรายการจากวิทยุหรือโทรทัศน์ทั้งภาคสารคดีและภาคบันเทิงมาใช้ในการอภิปรายประกอบบทเรียน"

ประเภทของโรงเรียนไมควร เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดเห็นระหว่างครูชายกับครูหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องการสอนเพศศึกษา เพราะเพศศึกษาเป็นเรื่องราวระหว่างชายกับหญิง เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับคนเพียง ๒ เพศ ซึ่งมีโอกาสที่จะทำงานร่วมกัน มีมนุษยสัมพันธ์ต่อกัน ประกอบทั้งมีความเข้าใจและมีทัศนคติอันดีต่อกันด้วย

๒.๔ ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิงที่มีระดับความรู้ต่างกัน ปรากฏว่า มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอยู่ ๒ ข้อ คือ

- (๑) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาคั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้นไป"
- (๒) "ควร เริ่มสอนเพศศึกษาคั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย"

ตามความเป็นจริงแล้วระดับความรู้ควร เป็นตัวประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดเห็นของคนเราแตกต่างกัน เพราะเมื่อได้รับความรู้มากขึ้น ก็จะมีความคิดเห็นแตกต่างเป็นเงาตามตัวของ การวิจัยปรากฏว่า ครูชายและครูหญิงที่มีระดับความรู้ต่างกันนั้น มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง ๒ ข้อ จากข้อความในแบบสอบถาม จำนวน ๕๐ ข้อ จึงพอจะอนุมานได้ว่า ความคิดเห็นระหว่างครูชายกับครูหญิงในเรื่องการสอนเพศศึกษา ไม่ได้นับอยู่กับระดับความรู้ของครู ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ในเมืองไทยไม่มีใครมีการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หรือว่าผู้ที่มีความรู้สูงอาจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเพศศึกษาก็จะไม่ใคร่เข้าใจในความหมายของเพศศึกษา ก็มักจะมองเพศศึกษาในแง่ที่ไม่ใคร่คั่งงาม และอีกประการหนึ่งก็คือ เมืองไทยไม่มีใครมีเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับความรู้ เรื่องเพศที่จะช่วยให้คนได้ศึกษาและเข้าใจในเรื่องเพศได้กว้างขวางกว่าที่จะเป็นอยู่ในขณะนี้

ดังนั้น สถาบันฝึกหัดครูจึงควรจัดโปรแกรมใหม่ไว้สอนเพศศึกษารวมเข้าไปด้วย มีการจัดอบรมครูประจำการ เกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือ อาจจะให้องค์การสมาคมต่าง ๆ มีบทบาท เข้ามาร่วมมือก็ได้ และวารสาร หรือสื่อมวลชนอื่น ๆ ก็จะมีบทบาทช่วยไ้มากเหมือนกัน

๒.๕ ความแตกต่างระหว่างครูชายกับครูหญิงซึ่งมีประสบการณ์ในการ เป็นครู ในระยะเวลาต่างกัน

จากการวางที่ ๓๔-๔๔ ปรากฏว่าครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้คือ

- (๑) " ครูที่มีประสบการณ์มากจะสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย"
- (๒) " ครูผู้สอนเพศศึกษามัก เป็นครูผู้ศึกษา"
- ๓ " การเรียนสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น"

ประสบการณ์ในการ เป็นครูควรจะมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของครูชายกับครูหญิง ในเรื่องการสอนเพศศึกษา แต่ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นของครู ปรากฏว่า ครูชายกับครูหญิงซึ่งมีประสบการณ์ต่างกันมีความ คิดเห็นแตกต่างกันเพียง ๓ ข้อ จากข้อความในแบบสอบถาม ๕๐ ข้อ กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ผู้ที่มีประสบการณ์มากย่อมมองเห็น สิ่งต่างๆได้ไกลกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย แต่ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ไม่ ก่อภัยแพร่หลายในเมืองไทย ดังนั้น ประสบการณ์ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์เก่าหรือใหม่ในเรื่อง เพศศึกษาก็เป็นประสบการณ์ที่เข้าหากออยู่เช่นนั้น จึงไม่สามารถวัดความแตกต่างระหว่างความ คิดเห็นของครูได้ อีกทั้งความรู้ในคามเพศศึกษาก็ไม่ก้าวหน้าหรือแพร่หลายพอที่ครูจะศึกษาได้ มาก

จากข้อ ๒.๓-๒.๕ แสดงว่า ครูในโรงเรียนแต่ละประเภท ระดับความรู้ของครู และประสบการณ์ในการ เป็นครูนั้น ไม่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความคิดเห็นของครูชายและ ครูหญิงในเรื่องการสอนเพศศึกษา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เพศศึกษายังคงเป็นเรื่องใหม่ หรือใหม่แพร่หลายสำหรับสังคมเมืองไทยเรา และไม่ใคร่มีผู้สนใจ ถึงแม้ว่าจะเคยมีการดำเนินงานมาแล้ว และตามความเป็นจริงแล้ว ระดับความรู้และประสบการณ์ควรจะเป็นตัวประ- ครอบที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะทำให้ความคิดเห็นของครูแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม ความคิดเห็นของครูที่ต่างกันนั้นก็จะเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ เห็นคล้ายเหมือนกัน หรือไม่เห็นคล้ายเหมือนกัน นอกจากข้อที่ว่า

" ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย" ซึ่งครูชายไม่เห็นคล้าย แต่ครูหญิงเห็นคล้าย

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ก็จะกล่าวได้ว่า ยังมีตัวประกอบอื่นอีกที่สำคัญต่อความคิดเห็นของครูในการสอนเพศศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นความเข้าใจ ความซาบซึ้งในคุณค่า และทัศนคติที่มีต่อเพศศึกษานั้นเอง